

2. Om första frågan besvaras nekande, vilka kriterier ska myndigheten vägledas av, och vilka kriterier är den bunden av, när den beslutar om huruvida undantaget i artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 765/2006 av den 18 maj 2006 ska beviljas?
3. Ska artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 765/2006 av den 18 maj 2006 tolkas så, att vid bedömningen av huruvida en ansökan om det ovannämnda undantaget ska beviljas, har den myndighet som är ansvarig för tillämpningen av undantaget rätt, eller skyldighet, att beakta bland annat den omständigheten att de personer som lämnat in ansökan strävar efter att tillvarata sina grundläggande rättigheter (i förevarande mål rätten till rättsmedel), även om den också i det enskilda fallet måste säkerställa att ändamålet med åtgärden inte åsidosätts om undantaget beviljas, och att undantaget inte missbrukas (till exempel om beloppet som är öronmärkt för att säkerställa ett rättsmedel är uppenbart oproportionerligt i förhållande till omfattningen av de juridiska tjänster som tillhandahållits)?
4. Ska artikel 3.1 b i rådets förordning (EG) nr 765/2006 av den 18 maj 2006 tolkas så, att den omständigheten att tillgångarna som ska användas vid utnyttjande av undantaget som anges i denna bestämmelse har förvärvats på ett olagligt sätt, kan utgöra skäl till att inte bevilja undantaget?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 765/2006 av den 18 maj 2006 om restriktiva åtgärder mot president Lukashenko och vissa tjänstemän i Vitryssland (EGT, L 134, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 11 juni 2013 — X

(Mål C-318/13)

(2013/C 233/06)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 4.1 i direktiv 79/7/EEG (¹) (direktiv om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet) tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, enligt vilken skillnaden

i förväntad livslängd för kvinnor och män används som ett försäkringstekniskt kriterium för beräkningen av den lagstadgade sociala trygghetsförmån som utbetalas vid olycksfall i arbetet, när användningen av detta kriterium innebär att det skadestånd som, i form av ett engångsbelopp, betalas ut till en man är lägre än det skadestånd som skulle ha betalats ut till en jämgammal kvinna i en i övrigt jämförbar situation?

2. Om svaret på den första frågan är jakande: Är villkoret om en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten för att en medlemsstat ska ådra sig skadeståndsansvar uppfyllt i förevarande fall, särskilt med beaktande av att

— EU-domstolen i sin rättspraxis inte uttryckligen har tagit ställning till huruvida könsbaserade försäkringstekniska faktorer får beaktas vid beräkningen av förmåner som omfattas av de lagstadgade sociala trygghetssystemen, som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 79/7/EEG,

— EU-domstolen i sin dom i mål C-236/09, *Test Achats*, fastställde att artikel 5.2 i direktiv 2004/113/EG (²) (direktiv om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster), enligt vilken sådana faktorer får beaktas, är ogiltig, men först efter en övergångsperiod, och

— Unionslagstiftaren i direktiven 2004/113/EG och 2006/54/EG (direktiv om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet) har tillåtit att sådana faktorer under vissa omständigheter beaktas vid beräkningen av de förmåner som avses i direktiven och den nationella lagstiftaren på denna grund har utgått från att dessa faktorer också får beaktas på området för sådana lagstadgade sociala trygghetssystem som avses i förevarande mål?

(¹) EGT L 6, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111

(²) EUT L 373, s. 37

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 20 juni 2013 — Marjan Noorzia

(Mål C-338/13)

(2013/C 233/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marjan Noorzia

Myndighet som fattat det överklagade beslutet: Bundesministerin für Inneres

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.5 i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EGT L 251, s. 12) tolkas så, att den utgör hinder för en bestämmelse enligt vilken makar och registrerade partner ska ha uppnått 21 års ålder redan vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan för att anses som familjemedlemmar vilka omfattas av rätten till återförening?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 21 juni 2013 — bpost SA mot Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Mål C-340/13)

(2013/C 233/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: bpost SA

Motpart: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12 femte strecksatsen i direktiv 1997/67/EG, ⁽¹⁾ i dess lydelse enligt direktiven 2002/39/EG ⁽²⁾ och 2008/06/EG, ⁽³⁾ tolkas så, att den innebär ett diskrimineringsförbud, bland annat i relationer mellan tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster och förmedlarna, vad gäller tillfälliga rabatter som beviljats av denna tillhandahållare, medan artikel 12 fjärde stycket fortfarande ska tillämpas på de uteslutande mängdrelaterade rabatterna?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande, uppfyller den uteslutande mängdrelaterade rabatten det diskrimineringsförbud som föreskrivs i artikel 12 fjärde strecksatsen, när den åtskillnad mellan priser som införts genom grundar sig på en objektiv faktor med hänsyn till den geografiska marknaden och relevanta tjänster, men inte medför någon utestängande verkan eller framkallar lojalitet?
3. Om den första frågan ska besvaras nekande, innebär den mängdrelaterade rabatt som förmedlaren beviljas åsidosättande av den princip om icke-diskriminering som föreskrivs i artikel 12 femte strecksatsen, när den rabatten inte är lika stor som den rabatt som beviljas en avsändare som avlämnar samma antal försändelser, utan är lika stor som samtliga rabatter som beviljas samtliga avsändare på grundval av antalet försändelser från var och en av dessa avsändare, vars försändelser förmedlaren har slagit samman?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, s. 14).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG av den 10 juni 2002 om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen (EGT L 176, s. 21).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (EUT L 52, s. 3).